

Els Evangelis donen a les dones un paper que no tenien en la societat del seu temps

La teòloga Begonya Palau diu que Jesús incorpora peculiaritats femenines a la catequesi

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

Les dones tenen un paper destacat en els Evangelis sinòptics de Mateu, Marc i Lluc. En una època en què les dones vivien en la marginació, estaven catalogades en molt moments de la seva vida com a impures i amb una consideració de segona fila per la religió i la societat jueva, Jesús les acull de manera especial. “De facto els dona el rang de deixebles”, diu la teòloga Begonya Palau, que ahir va intervenir en una jornada d'Acció Catòlica Obrera de Barcelona amb el tema *El paper de les dones en relació al Jesús de l'Evangelí*.

En aquella societat jueva en què la dona depenia del pare o del marit, va causar sorpresa que Jesús, en tant que mestre, les admetés en el seu seguici. “Cal recordar que el judaisme permetia que les dones anessin a la sinagoga, i tot i així només hi solien anar les de les famílies riques, per aprendre la llei de Moisès, però tenien vetat l'accés a les escoles de mestres de la llei, les escoles superiors”, afegeix Begonya Palau, que a més de doctora en Teologia és directora de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic. I tal com va exposar ahir en la seva xerrada, “Déu sempre escull el que suposa estranyesa per a l'home, perquè sempre escull allò que l'home acostuma a menysprear, en contra de la lògica purament humana, més enllà dels convencionalismes o de les normes establertes”. I un exemple és el fragment de Sant Mateu (Mt 1, 1-16) sobre la genealogia de Jesús on esmenta fins a cinc dones que no són sempre un exemple de virtuosisme. Són dones paganes o que viuen en situacions irregulars, marginades. I així veiem que abans d'arribar a Maria, el relat inclou des d'una prostituta fins a una dona que ha tingut una relació adultera.

“Jesús –continua dient aquesta teòloga– dona una mirada nova, atenta, sobre les dones, amb la qual

La teòloga Begonya Palau, ahir, durant la seva xerrada a la seu d'Acció Catòlica Obrera, de Barcelona

no només guareix el seu sofriment, sinó que els fa recuperar la dignitat humana i les porta cap al missatge evangèlic de salvació i de pau”. Es pot veure en relats com el de la curació de la sogra de Pere en visitar-la a casa seva (Mt 8, 14-15) o la curació d'una altra que patia pèrdues

Jesús dona una mirada nova, atenta, sobre les dones i els fa recuperar la dignitat humana

de sang (Mc 5, 25-34). Les dones que apareixen en els Evangelis són en alguns casos dones amb astúcia que canvien aspectes de la tradició jueva, aconseguint que Jesús trenqui motlles establerts, com en el re-

lat de la sirofenícia (Mc 7, 36-50) o en el de la pecadora pública (Lc 7, 36-50). En aquest darrer cas, Jesús entra a la casa del fariseu i se li acosta una dona pecadora que li renta els peus amb les seves llàgrimes i els hi eixuga amb els cabells. Jesús no només la perdona davant la sorpresa del fariseu, sinó que després farà la mateixa acció de rentar els peus als seus apòstols en el Sant Sopar. “M'atreveria a dir que Jesús aprèn d'una certa sensibilitat femenina i incorpora aquesta tendresa i altres peculiaritats femenines a la seva catequesi”, afegeix Begonya Palau.

També hi ha dones que se centren en la persona de Jesús, fent gestos impensables per l'època, com passa amb Marta i Maria (Lc 10, 38-42) i la dona que ungeix el cap de Jesús (Mc 14, 3-9). I finalment caldria recordar les dones que segueixen Jesús, que el cer-

quen apassionadament i que esdevenen transmissores de la Pasqua. I ho podem veure en el relat de la tomba buida i l'aparició del ressuscitat (Mt 28, 1-10). Dones com Maria Magdalena, amb un pes rellevant en el món de Jesús.

Com es concreta el paper de la dona en l'Església actual? Aquesta és una altra qüestió, que està per concretar. La ponent assegura: “Estic segura que la dona té un paper imprescindible en l'Església i en la societat, si aprenem i vivim la seva feminitat, des de la riquesa de la seva sensibilitat, tendresa i apassionament, i en relació de comunió amb cada home, en la línia que està treballant el Sant Pare actual. Però si això es tradueix en tenir més poder i més prestigi, tornem a caure en la trampa. Allò que vol Jesús és que tots, homes i dones, visquem des de la humilitat, el servei i la donació de vida”.

Pregària mundial de Quaresma convocada pel Papa

► Aquest divendres i dissabte es van celebrar a tot el món les 24 Hores de Pregària pel Senyor convocades pel papa Francesc dins de la Quaresma. Les diòcesis catalanes s'han sumat a aquesta iniciativa. A Barcelona, l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach va enviar una carta en què demanava “a tots els diocesans que es moguin per intensificar la seva pregària personal, familiar i comunitària”. La Quaresma és un període de reflexió i pregària. Així ho va anunciar el Sant Pare –que acaba de complir dos anys de pontificat– en el seu missatge quaresmal, en què va parlar de la indiferència respecte a Déu. Per vèncer aquesta temptació, el Pontífex va demanar que es resi en la comunió de l'Església terrenal i celestial. / Redacció

Musical sobre santa Teresa a Barcelona

► Amb motiu del cinquè centenari del naixement de santa Teresa de Jesús, la família Teresiana d'Enric d'Ossó estrena a Barcelona un musical sobre la visió que la santa tindria de la societat actual. El musical *Si Teresa de Jesús tornés avui* es representa al Col·legi de les Teresianes de Ganduxer els dies 27 i 28 de març (20.30 h), 10 i 11 d'abril (20.30 h) i 12 d'abril (17.30 h). El llibret ha estat escrit per Maria Victòria Molins, basat en la primera part del seu llibre; la direcció de l'obra va a càrrec d'Albert López Vivancos i les cançons han estat compostes per Toni Torrelles. Per a la posada en escena s'ha rebut la participació d'un total de 45 actors. I el 25 de juliol el musical està previst que es representi a Avila. / Redacció

PARAULA I VIDA

Lluís Martínez Sistach

Esperança davant del dia del Seminari

El proper diumenge, 22 de març, celebrarem el dia del Seminari. Aquest any el vivim amb un sentiment d'esperança, com ja us vaig comunicar en una carta personal meua a tots els diocesans i ara recullo en aquest comentari setmanal, pel do que Déu ens ha fet aquest curs: 11 joves han entrat al Seminari Major de la nostra estimada arxidiòcesi. Representa un augment molt considerable respecte del curs anterior, ja que se n'ha gairebé doblat el nombre.

Em plau, amb motiu del proper dia del Seminari, fer-vos partícips a tots d'aquesta bona notícia, d'aquesta joia, perquè ho agraiem al Senyor. Es tracta d'una revifalla vocacional? Potser seria prematur parlar així. Hem de veure si aquesta tendència es manté en els

propers anys. No podem llançar les campanes al vol, però sí que aquestes xifres són motiu d'esperança. La primera cosa i més important que hem de fer és donar-ne gràcies a Déu, perquè la vocació sacerdotal és sobretot una gràcia de Déu, una gràcia immerescuda per part dels qui l'hem rebuda.

El meu agraïment, després, va dirigit a tots els diocesans. En primer lloc a aquests joves que Déu ha cridat a ser sacerdots i que han respost generosament. Són joves que han iniciat i de vegades ja han acabat els estudis universitaris o una activitat professional. La seva experiència humana és ga-

rantia d'una sòlida preparació per al ministeri presbiteral.

El meu agraïment també va adreçat als seus pares i familiars per la participació que han tingut en la maduració d'aquestes vocacions. I als sacerdots, pel seu treball ministerial i el seu testimoni de lliurament generós a l'Església i als germans, que mou, sens dubte, aquests joves a seguir aquest camí que han vist realitzar en la vida dels seus sacerdots amics.

Gràcies també a totes les parròquies, comunitats i realitats eclesials perquè amb la pregària per les vocacions i el treball pastoral participen també en la tasca vocacio-

nal. Si tenim una acció pastoral dirigida als joves, tindrem les vocacions sacerdotals que l'Església necessita.

Gràcies finalment al seminari i als seus formadors i alumnes, que acullen aquestes noves vocacions i les ajuden a formar-se adequadament en l'aspecte humà, espiritual i pastoral per esdevenir sacerdots sants, sense oblidar l'aspecte acadèmic, del qual tenen cura les facultats eclesiàstiques de Teologia i de Filosofia.

Tots els diocesans són responsables de les vocacions sacerdotals i han d'ajudar el nostre seminari. En depèn el futur de la missió de l'Església a Barcelona i també, si ens és possible, desitgem ajudar, amb tot l'esperit missioner, les diòcesis necessitades d'arreu del món.

Aquest curs onze joves han entrat al Seminari Major de Barcelona